Lieta Nr. 11370059016

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē, 2016.gada 15.decembrī

Aizkraukles rajona tiesa

tiesnese J.Bebriša,

piedaloties prokurorei S.Hščanovičai,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu saīsinātā procesa kārtībā, kurā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas apsūdzēts /pers. B/, personas kods /personas kods/.

Aprakstošā daļa

/pers. B/ izdarīja svešas mantas tīšu bojāšanu.

2016. gada 18. septembrī ap plkst. 17.00 /pers. B/, nolūkā atriebties /pers.C/ un apmētāt viņas dzīvesvietu ar akmeņiem, ieradās Jaunjelgavas novada, Daudzeses pagasta, Daudzevā pie mājas /Nosaukums/. Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, /pers. B/ ar turpat atrastajiem akmeņiem vismaz trīs reizes tīši meta pa dzīvokļa Nr.l logiem, izsitot virtuves logam vienu rūti 7 EUR vērtībā, tādējādi sabojājot logu, un nodarot mantisko kaitējumu par šo summu cietušajai /pers.C/, kā arī radīja papildus zaudējumus 10 EUR apmērā, kas ir jaunas loga rūts vērtība 7 EUR un iestiklošanas darbu izmaksas 3 EUR.

Ar savām noziedzīgajām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Apsūdzētais /pers. B/ sevi par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, to apstiprinot tiesas sēdē, izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokurori, apsūdzēto, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē izskaidrotas un sekas ir skaidras, apsūdzētā vaina ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā netiek izdarīta.

Vērtējot apsūdzētā /pers. B/ darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa konstatē, ka apsūdzētajam celtā apsūdzība atbilst Kriminālprocesa likuma 405.panta pirmās daļas noteikumiem (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta apkopotā tiesu prakse noziedzīgo nodarījumu kvalificēšanā, ja lieta izskatīta bez pierādījumu pārbaudes, 2013., 6.lpp.)* un ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, jo viņš apsūdzībā norādītajā vietā un laikā tīši sabojāja svešu mantu. Apsūdzētais ir sodāms, taisot notiesājošu spriedumu, kā to paredz Kriminālprocesa likuma 520.pants.

Vērtējot apsūdzētā /pers. B/ personību, tiesa konstatēja, ka viņš agrāk nav sodīts, 2 reizes sodīts par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu (*lietas 14.lapa*), strādā gadījumu darbus, apgādībā personas neatrodas.

Nosakot sodu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35., 46., 47. un 48. pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus, vainīgā personību.

Apsūdzētais izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas ar Krimināllikuma 7. pantu klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktu apsūdzētā atbildību mīkstina apstāklis, ka viņš cietušajai labprātīgi atlīdzinājis mantisko kaitējumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi netika konstatēti.

Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas sankcija paredz sodu brīvības atņemšanas veidā uz laiku līdz diviem gadiem vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Soda bardzības izvēlē tiesa ņem vērā Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2007./2008. gada tiesu prakses apkopojumā „Apgabaltiesu kā pirmās instances tiesas un Augstākās tiesas krimināllietu tiesu palātas kā apelācijas instances tiesas sodu piemērošanas prakse" izteikto viedokli, ka krimināsodam jābūt tādam, kas sekmē noziedzīgu nodarījumu veicinošo faktoru novēršanu (mazināšanu). Soda bardzība bieži vien nav pietiekama, lai persona apzināti atteiktos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tāpat krimināsodus nedrīkst izmantot, lai iebiedētu sabiedrību *(sk. apkopojuma 17.-21.lpp.)*.

Nosakot soda bardzību, tiesa ņem vērā, lai tas būtu taisnīguma atjaunojošs, taisnīgs, vispārīgās prevencijas principu, kā arī sabiedriskās drošības intereses.

Atbilstoši Krimināllikuma 35.panta otrajai daļai soda mērķis ir aizsargāt sabiedrisko drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm (A.Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp).

Izvērtējot Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas sankcijā norādīto soda veidu piemērošanu, tiesa secina, ka pamatsods naudas soda veidā apsūdzētajam nav piemērojams. Izvērtējot Krimināllikuma 41.panta otrās daļas 2. punktā norādīto, kā arī atbilstoši minētā panta ceturtajai daļai nosakot apsūdzēto mantisko stāvokli, tiesa secina, ka šis soda veids ir apsūdzētajam neatbilstošs, jo apsūdzētais strādā gadījumu darbus, nekāda manta, nekustami īpašumi viņiem nepieder, līdz ar to šī soda piespriešanas gadījumā pastāv risks, ka tiesas spriedums būs neizpildāms.

Tiesa atzīst, ka brīvības atņemšanas sods, kaut vai īslaicīga brīvības atņemšana apsūdzētajam nav piemērojams, jo šāds sods būtu pārāk bargs un neadekvāts izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam.

Izvērtējusi spriedumā iepriekš norādītos apstākļus, apsūdzētā attieksmi, proti, ka viņš nožēlo izdarīto, noziedzīga nodarījuma izdarīšanas rezultātā radīto nelielo kaitējumu, to, ka agrāk nav sodīts, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam piemērojams Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas sankcijā paredzētais piespiedu darbs, veicot piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba un mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības. Piespiedu darbs zināmā mērā ierobežos apsūdzētā brīvību, kā arī piespiedu darbs-darbs bez atlīdzības kompensēs sabiedrībai nodarītos zaudējumus. Piemērojot piespiedu darbu, tiks sasniegti krimināsoda piemērošanas mērķi-aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgos par kriminālatiesisko aizliegumu neievērošanu, piespriežot izpildīt bezatlīdzības darbu; resocializēt sodītās personas un panākt likumpārkāpēju labošanos, t.i., atturēšanos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas nākotnē; ietekmēt citu cilvēku uzvedību, brīdinot par atbildību, kas seko tiesību normu neievērošanas gadījumā. Šāds sods būs daudz audzinošāks un šāds sods būs samērīgs un taisnīgs.

Cietusī /pers.C/ lietā pieteikusi radīto kaitējumu 10 EUR apmērā, ko veido sabojātās mantas vērtība un atjaunošanas izdevumi. Cietusī telefonogrammā norādījusi, ka prasību par radītā kaitējuma kompensāciju neuztur, jo kaitējumu apsūdzētais novērsis labprātīgi. Tiesa atzīst, ka pie šādiem apstākļiem lieta daļā par mantisko kompensāciju izbeidzama.

Lietā procesuālie izdevumi, lietiskie pierādījumi nav.

Tiesa atzīst, ka drošības līdzeklis saskaņā ar Krimināprocesa likuma 241. pantu apsūdzētajam nav piemērojams, jo tiesa nekonstatēja tādus apstākļus, kas dotu pamatu uzskatīt, ka apsūdzētais izvairīsies no sprieduma izpildes.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 527.-530. pantiem, tiesa

nosprieda:

Atzīt /pers.B/ par vainīgu Krimināllikuma 185. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 60 (sešdesmit) stundām.

Drošības līdzekli līdz spriedums stāsies spēkā /pers. B/ neizraudzīt.

Lietu daļā par mantiskā kaitējuma kompensāciju izbeigt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā no pilna sprieduma pieejamības 2016.gada 16.decembrī, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Aizkraukles rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots 2016.gada 16.decembrī.

Tiesnese J. Bebriša